

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1962 r.

w sprawie wydawania spółdzielniom zezwoleń na podlegające prawu górniczemu wydobywanie kopaliny.

Na podstawie art. 5 ust. 3 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnictwa (Dz. U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o organach prezydium wojewódzkiej rady narodowej lub prezydium powiatowej rady narodowej, należy przez to rozumieć również odpowiednio organy prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa, prezydium rady narodowej miasta stanowiącego powiat lub prezydium dzielnicowej rady narodowej miasta wyłączonego z województwa, właściwe dla miejsca zamierzonego wydobywania kopaliny.

§ 2. Zezwolenie na podlegające prawu górniczemu wydobywanie kopaliny, zwane w dalszej części przepisów „zezwoleniem”, wydaje właściwy do spraw przemysłu organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 3. 1. Wniosek o wydanie zezwolenia składa spółdzielnia za pośrednictwem właściwego do spraw przemysłu organu prezydium powiatowej rady narodowej.

2. We wniosku należy podać:

- 1) nazwę spółdzielni ubiegającej się o zezwolenie i jej siedzibę,
- 2) rodzaj i jakość kopaliny, która ma być wydobywana, z podaniem miejsca położenia złoża,
- 3) granice i powierzchnię obszaru zamierzonej eksploatacji ze wskazaniem dotychczasowego sposobu jego użytkowania i stosunków własności,
- 4) przeznaczenie kopaliny, która ma być wydobywana, oraz uzasadnienie celowości eksploatacji,
- 5) czas i rozmiar zamierzonej eksploatacji,
- 6) sposób technicznej eksploatacji kopaliny z określeniem projektowanych urządzeń i środków wydobywczych, a w szczególności, czy eksploatacja ma się odbywać metodą podziemną czy odkrywkową oraz czy mają być stosowane materiały wybuchowe.

3. Do wniosku należy dołączyć:

- 1) odpis lub wyciąg z rejestru spółdzielni i ich związków,
- 2) szkic sytuacyjny miejsca zamierzonego wydobywania kopaliny z określeniem zalegania złoża,
- 3) decyzję właściwego do spraw miejscowego planowania przestrzennego organu prezydium powiatowej rady narodowej w przedmiocie zmiany sposobu wykorzystania terenu zamierzonej eksploatacji lub opinię tegoż organu co do możliwości uzyskania decyzji ustalającej szczegółową lokalizację inwestycji na danym terenie,
- 4) zaświadczenie właściwego do spraw geologii organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, stwierdzające, że wydobywanie danej kopaliny podlega prawu górniczemu stosownie do §§ 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie określenia kopaliny, których wydobywanie podlega prawu górniczemu, oraz w sprawie wydobywania kopaliny przez posiadacza powierzchni gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 19, poz. 80),
- 5) oświadczenie spółdzielni, czy właściciel (posiadacz) nieruchomości, na której znajduje się złoże, wyraził zgodę na prowadzenie robót górniczych w okresie podanym we wniosku,
- 6) opinię właściwej wojewódzkiej organizacji spółdzielczej.

§ 4. Organ do spraw przemysłu prezydium powiatowej rady narodowej przysyła wniosek organowi do spraw przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej wraz z opinią co do celowości wydania zezwolenia.

§ 5. Organ do spraw przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej po otrzymaniu wniosku z opinią, o której mowa w § 4, jeżeli nie stwierdzi przeszkód do wydania zezwolenia:

- 1) zasięga opinii właściwego ze względu na rodzaj i przeznaczenie kopaliny organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a jeżeli organu takiego brak — wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego — co do celowości udzielenia zezwolenia ze względu na społecznie uzasadnione potrzeby gospodarcze,
- 2) w razie pozytywnego zaopiniowania przez organ określony w pkt 1 — występuje do okręgowego urzędu górniczego, właściwego ze względu na miejsce zamierzonego wydobywania kopaliny, o wydanie opinii co do możliwości udzielenia zezwolenia ze względu na geologiczno-górnictwa warunki eksploatacji złoża oraz co do warunków technicznych związanych z lokalizacją, urządzeniem i ruchem zakładu.

§ 6. Wydania zezwolenia należy odmówić, gdy:

- 1) miejsce zamierzonego wydobywania kopaliny znajduje się w granicach obszaru górniczego utworzonego dla innego przedsiębiorstwa,
- 2) złoże kopaliny włączone jest do rocznego lub wieloletniego planu eksploatacji lub planu badań geologicznych uspołecznionego przedsiębiorstwa górniczego,
- 3) złoże kopaliny objęte jest uprzednio udzielonym zezwoleniem, chyba że wielkość i zasoby złoża pozwalają na podział obszaru górniczego.

§ 7. 1. W zezwoleniu na wydobywanie kopaliny należy w szczególności:

- 1) określić miejsce, okres i rozmiar wydobywania kopaliny, cele, na które wydobywana kopalina ma być przeznaczona, oraz termin rozpoczęcia wydobywania,
- 2) ustalić sposób i warunki, pod jakimi wydobywanie kopaliny może być prowadzone ze względu na społecznie uzasadnione potrzeby gospodarcze, przepisy prawa górniczego oraz inne obowiązujące przepisy.

2. Jeżeli we wniosku nie został określony czas wydobywania kopaliny, a uzasadnione względy nie wymagają ograniczenia wydobywania kopaliny do ściśle oznaczonego okresu, nie krótszego jednak niż 5 lat, zezwolenie może być wydane na czas nieokreślony.

3. W zezwoleniu należy również podać, że może być ono cofnięte w razie:

- 1) nierozpoczęcia bez ważniejszych powodów i bez zgody organu do spraw przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej wydobywania kopaliny w wyznaczonym terminie,
- 2) niewydobywania kopaliny bez ważnych powodów przez okres dłuższy niż 6 miesięcy,
- 3) wydobywania kopaliny w sposób niezgodny z warunkami ustalonymi w zezwoleniu,
- 4) konieczności przejęcia, ze względu na potrzeby gospodarki narodowej, złoża objętego zezwoleniem przez państwowe przedsiębiorstwo górnicze.

4. Wydając decyzję o cofnięciu zezwolenia w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 3 i 4, organ do spraw przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej równocześnie określa termin niezbędny do zaprzestania wydobywania kopaliny.

§ 8. Zezwolenie udzielone na oznaczony okres czasu może być po upływie tego okresu przedłużone, jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w § 6; przedłużenie zezwolenia nastąpi w szczególności, jeżeli przy wydobywaniu kopaliny poniesione zostały przez spółdzielnię znaczne nakłady inwestycyjne.

§ 9. Wydane zezwolenie gaśnie w razie:

- 1) upływu okresu ważności zezwolenia,
- 2) dokonania likwidacji spółdzielni lub zamknięcia zakładu górniczego prowadzącego wydobywanie kopaliny,
- 3) zrzeczenia się zezwolenia przez spółdzielnię.

§ 10. 1. Zezwolenia podlegają wpisaniu do specjalnego rejestru prowadzonego przez właściwy do spraw przemysłu organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

2. Odpis wydanego zezwolenia lub decyzji w sprawie odmowy wydania zezwolenia przysyła się do:

- 1) wojewódzkiej organizacji spółdzielczej,
- 2) organu prezydium wojewódzkiej rady narodowej właściwego ze względu na rodzaj i przeznaczenie kopaliny,
- 3) organu do spraw geologii prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 4) okręgowego urzędu górniczego,
- 5) właściwej jednostki władającej w koordynacji ogólnobranżowej lub terenowo-branżowej.

§ 11. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy spółdzielnia zamierza wydobywać kopalinę w zakładzie prowadzonym uprzednio przez inną jednostkę gospodarki uspołecznionej lub nie uspołecznionej.

§ 12. Wzory wniosku, zezwolenia (decyzji w sprawie odmowy wydania zezwolenia) i rejestru wydanych zezwoleń ustali Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości.

§ 13. 1. Wnioski o wydanie zezwolenia złożone przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i przed tym dniem nie załatwione podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów tego rozporządzenia.

2. Zezwolenia, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zachowują ważność pod warunkiem zgłoszenia ich przez spółdzielnię do rejestru (§ 10 ust. 1) w ciągu 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Ministra Górnictwa z dnia 15 stycznia 1954 r. w sprawie trybu wydawania zezwoleń na wydobywanie kopalń spółdzielniom i osobom nie będącym wykonawcami narodowych planów gospodarczych (Dz. U. Nr 5, poz. 13).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

245

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 12 września 1962 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości urzędów celnych uprawnionych do orzekania w postępowaniu karnym skarbowym.

Na podstawie art. 124 § 1 ustawy karnej skarbowej z dnia 13 kwietnia 1960 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 5 sierpnia 1960 r. w sprawie właściwości urzędów celnych uprawnionych do orzekania w postępowaniu karnym skarbowym (Dz. U. Nr 39, poz. 236) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pkt 16 po wyrazie „powiatów” dodaje się wyraz „jeleńiogórskiego”;
- 2) w pkt 18 po wyrazie „powiaty” dodaje się wyraz „jeleńiogórski”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1962 r.

Minister Handlu Zagranicznego: W. Trąmpczyński

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.